

Numbers 24:1-2

וַיֵּרָא בַלְעָם כִּי טוֹב בְּעֵינָי יְהוָה לְבָרֵךְ אֶת־יִשְׂרָאֵל וְלֹא־הִלְךְ כְּפַעַם־בְּפַעַם לְקַרְאֵת נְחָשִׁים וַיָּשֶׁת אֶל־הַמִּדְבָּר פָּנָיו :
וַיִּשָּׂא בַלְעָם אֶת־עֵינָיו וַיֵּרָא אֶת־יִשְׂרָאֵל שֹׁכֵן לְשִׁבְטָיו וַתְּהִי עָלָיו רוּחַ אֱלֹהִים :

*Bilaam saw that it was good in the eyes of the Eternal to bless Israel,
and he did not go as he had previously toward divinations [n'chashim];
but he turned his face toward the wilderness.*

*Bilaam lifted up his eyes and he saw Israel dwelling in his tribes,
and the spirit of God came upon him.*

RaSHI (Rabbi Shlomo Yitzchaki, Troyes France 1040-1105CE)

לקראת נחשים. לנחש אולי יקרה ה' לקרתו כרצונו,
אמר רוצה ולא רוצה לקללם, אזכיר עונותיהם, והקללה על הזפרת עונותיהם תחול :

Toward divinations [likrat n'chashim].

To divine whether, perhaps, God would happen toward him,
According to his own intention.

He said: "whether He wants or does not want to curse them,
I will mention their sins, and the curse will come because of their sins."

וישת אל המדבר פניו. כתרגומו :

He set his face toward the wilderness

As it is translated.

[Rashi's version of the Aramaic translation says this means:
toward **the Calf**, which they had made in the wilderness.

וישא בלעם את עיניו. בקש להכניס בהם עין רעה,
והרי יש לה שלש מדותיו עין רעה ורוח גבוהה ונפש רחבה האמורים למעלה :

Bilaam lifted up his eyes

He sought to cast the evil eye upon them;

And here you have his three characteristics:

Evil eye, arrogance and greed, which were mentioned before.

ותהי עליו רוח אלהים. עלה בלבו שלא לקללם :

the spirit of God came upon him.

It arose in his heart not to curse them.

RaSHBaM (Rabbi Shmuel ben Meir, 1085-1174, RaShi's grandson)

לקראת נחשים - לנסות ממקום למקום אולי יוכל לקללם.
אלא מעתה נתכוין לברכם בלב שלם ומתוך כך כתיב כאן :
ותהי עליו רוח אלהים - שרוח שכינה שרתה עליו מאהבה דרך חיבה.

toward divinations [n'chashim]

Trying one place after another, thinking perhaps he would be able to curse them. Rather from now on he intended to bless them, with a whole heart.

And as a result, the text states "and the spirit of God came upon him." (24:2).

The spirit of the *Shechina* [Divine Presence] rested upon him,
in love and by way of affection.

RaMBaN (Rabbi Mosheh ben Nachman, Gerona Spain, 1194-1270)

ולא הלך כפעם בפעם לקראת נחשים כי בפעמים הראשונים היה מנחש ורוצה לקלל אותם בנחש
והיה השם בא אליו בדרך מקרה לא בכונתו לנבואה ולא ממעלתו שהגיע אליה
ועתה כאשר נאמר לו כי לא נחש ביעקב ולא קסם בישראל להרע או להטיב להם
הניח הנחשים ולא הלך כפעם בפעם לקראתם אבל שם אל המדבר פניו אשר ישראל שם שיראה אותם
ויכין להם נפשו שיחול עליו הדבור מאת השם כאשר עשה עמו פעמים וכן היה לו על כן אמר ותהי עליו רוח
אלהים כי עתה היתה עליו יד ה' כאשר היא לנביאים כמו שאמר (במדבר י"א: כ"ט) ומי יתן כל עם ה' נביאים
כי יתן ה' את רוחו עליהם ואומר (ישעיהו סא א) רוח ה' אלהים עלי ועל כן קרא עצמו עתה (במדבר כ"ד: ד')
שומע אמרי אל כי נביא הוא ורש"י כתב (רש"י על במדבר כ"ד: א') וישת אל המדבר פניו כתרגומו כי היה הרב
מתרגם בו ושוי למדברא דעבדו ביה בני ישראל עגלא אנפוהי ואין בנוסחאות מדוקדקות מתרגומו של
אונקלוס (תרגום אונקלוס על במדבר כ"ד: א') כן אבל הוא כתוב בקצתן שהוגה בהן מן התרגום הירושלמי
והעיקר מה שפירשו

He did not go, as on previous occasions, toward divinations (Number 24:1)

For on the previous occasions he had worked enchantment,

and sought to curse them with enchantment, and God came to him by surprise,
not through his own intention or because of him deserving it.

But now, having been told *there is no enchantment in Jacob and no magic in Israel*

(Num 23:23), to do them ill or to do them good, he left behind the enchantments,
and did not go toward them as he had previously,

but he *turned his face toward the wilderness*, where Israel was,

so that he could see them, and direct his spirit toward them,

so that the Divine Speech would come upon him from God,

as had happened to him occasionally before.

And this is exactly what happened to him.

This is why it says *and the spirit of God came upon him*.

For now the hand of the Eternal came upon him, as it did for the prophets,

as it says

Would that all the people of God were prophets and the spirit of God be upon them!

(Numbers 11:29).

And it says *The spirit of the Eternal God was upon me (Isaiah 61:1).*

And therefore he now called himself *the one who hears the utterances of God (verse 4).*